

EBH/176/2017

Év

2017

Védett tulajdonság:

Fogyatékoság

Diszkrimináció területe

Közszolgáltatás

Diszkrimináció típusa

Közvetlen hátrányos megkülönböztetés

Befejezőmód

Jogsértést megállapító döntés

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A hallássérült, hallókészüléket használó kérelmező 2016. március 21-től töltötte jogerős szabadságvesztés büntetését a bepanaszolt büntetés-végrehajtási intézetben. A kérelmező közgyógyellátásra jogosító igazolványát a büntetés-végrehajtási intézetben a kérelmező letéti tárgyai között elhelyezték. Az intézetben a bevonulásakor elvégzett orvosi vizsgálatról készített dokumentáción szintén szerepelt a kérelmező közgyógyellátásra való jogosultságára utaló „KGY!!” megjelölés valamint az, hogy hallássérült és hallókészüléket használ. A büntetés-végrehajtási intézet szakorvosa 2016. május 5-én azzal utalta be a kérelmezőt a Büntetés-végrehajtás Központi Kórházába, hogy „hallókészülékét szeretné javíttatni”. A kérelmezőt 2016. május 17-én szállították el a kórházba. A kórházban kiállított ambuláns vizsgálati lap szerint a kérelmező hallókészülékének egyik alkatrésze cserére szorult, valamint a kérelmező a készülék beállításának aktualizálását is kérte. Az ambuláns lapot kiállító orvos javasolta a kérelmezőnek abba a halláscentrumba való kiszállítást, amellyel a kérelmező szerződésben állt, a szerződés szerint a hallókészülékét csak ebben a hallásközpontban lehetett javíttatni. A központi kórház által 2016. május 20-án kibocsátott, ambuláns vizsgálati lap szerint a hallásközponttal felvették a kapcsolatot. Budapesti időpontot csak két hét múlva tudtak biztosítani, ennél közelebbi időpontot tudott azonban adni a büntetés-végrehajtási intézet közvetlen közelében lévő kirendeltség, ezért a kérelmező alapellátó orvosa felvette a kapcsolatot a közelben található hallásközponttal. A 2016. május 26-án, a bepanaszolt büntetés-végrehajtási intézet orvosa által kiállított ambuláns vizsgálati lap szerint a kérelmező hallókészülékének cseréje a kérelmező szerződésének megfelelő, a büntetés-végrehajtási intézethez közeli hallókészüléket forgalmazó boltban lehetséges.

A kérelmező 2016. június 9-én kérelmet terjesztett elő, amelyben azt kérte a büntetés-végrehajtási intézet parancsnokától, hogy hallókészülékének javítása céljából engedélyezze az előállítását a büntetés-végrehajtási intézethez legközelebb eső halláscentrumba. A kérelmezőnek június 9-én 2016. június 14-ére egyeztettek időpontot a hallásközpontba. A kérelmező az előállítás iránti kérelmét azonban 2016. június 10-én – anyagi nehézségeire hivatkozva – visszavonta. A büntetés-végrehajtási intézet munkatársa a kérelmezőt 2016. július 6-án a problémájával kapcsolatban ismét meghallgatta és az intézet orvosa végül 2016. augusztus 18-án egyeztetett időpontot a hallásközponttal. A kérelmezőt végül 2016. augusztus 23-án állították elő a hallásközpontba, úgy hogy az előállítás költségét nem kellett megtérítenie.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A kérelmező álláspontja szerint a bepanaszolt büntetés-végrehajtási intézet azzal, hogy csak 2016. augusztus 23-án állították elő a halláscentrumba, így a problémájának felmerülésétől számítva túlzottan hosszú idő telt el addig, amíg a hallásközpontba kiszállították, amely idő alatt sem az örök, sem fogvatartott társai közléseit nem hallotta és gyakran fogvatartott társai gúnyolódásának célpontjává vált, fogyatékosága miatt vele szemben megsértette az egyenlő bánásmód követelményét.

Eljárásában a hatóság kizárólag azt vonta a vizsgálat körébe, hogy a 2016. május 5-ét, illetve 2016. május 20-át követően eltelt több mint három hónapot meghaladó időszak, vagyis a kérelmezőnek az általa használt hallókészülék meghibásodásával kapcsolatos problémájának jelzése, az eljárás alá vont büntetés-végrehajtási intézet intézkedési köztelezettségét megalapozó ambuláns lap kibocsátása, illetve a kérelmező halláscentrumba 2016. augusztus 23-án történt kiszállítása közötti időtartam észszerűtlenül hosszúnak tekinthető-e. A hatóság ugyanis a 2016. május 5-i időpontot – vagyis azon beutaló keltét, amely beutalón szerepel, hogy a kérelmező a hallókészülékét szeretné javíttatni – tekintette akként, amikor már biztosan megállapítható, hogy a kérelmezőnek a hallókészülék meghibásodása problémát okozott. Ezen időponttal kapcsolatban az eljárás alá vont is úgy nyilatkozott, hogy erre tekint úgy, hogy fenti problémáját a kérelmező jelezte felé. 2016. május 20-tól pedig – az eljárás alá vont által tett nyilatkozat szerint is – az eljárás alá vont intézetnek a kérelmező problémájának megoldásával kapcsolatban intézkedési kötelezettsége állt fenn. Az iratok alapján ugyanakkor egyértelműen megállapítható volt, hogy a kérelmező halláscentrumba való előállítására végül 2016. augusztus 23-án került sor. A fent hivatkozott időpontok között eltelt több mint három hónapos időszakban pedig a kérelmező hallókészüléke – a szükséges illeszték hiányában, illetve a nem megfelelő beállítás okán – nem volt használható.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A hatóság álláspontja szerint készülékének nem megfelelő használhatósága a kérelmező számára nyilvánvalóan hátrányt okozott, amit nem kompenzál az, hogy képes szájról olvasni, amennyiben a hozzá beszélő vele szemben áll. Az, hogy a kérelmező nem hallotta, illetve hallhatta megfelelően az őt körülvevő környezetet, a hozzá beszélőket, illetve a számára utasítást adó személyeket, a kérelmezőt nyilvánvalóan az emberi méltóságát sértő helyzetbe hozta. A hatóság a kérelmezőt ért hátrány értékelése körében különös figyelemmel volt arra, hogy az eljárás alá vont képviselőjében eljáró jogtanácsos a tárgyaláson úgy nyilatkozott: „elismerem, hogy hosszú idő telt el, amíg a halláscentrumba kivittük”. A hatóság álláspontja szerint a kérelmezőt ért hátrány a kérelmező védett tulajdonságával, azaz hallássérülésével állt összefüggésben, hiszen ha a kérelmezőt e fogyatékoság nem érintené, a fenti probléma az esetében fel sem merült volna.

Fentiek alapján tehát a hatóságnak azt kellett vizsgálnia, hogy az eljárás alá vont büntetés-végrehajtási intézet megtette-e az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a kérelmezőnek ne kelljen indokolatlanul hosszú ideig az emberi méltóságát sértő élethelyzetben lennie. A hatóság vizsgálata tehát az *egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebktv.) 7. § (2) bekezdésének b) pontja* alapján arra irányult, kimutatható-e észszerű indoka annak, hogy a probléma jelzésétől és az intézet intézkedési kötelezettségének keletkezésétől a halláscentrumba való előállításig több mint három hónap telt el, tehát a büntetés-végrehajtási intézet intézkedett-e észszerű időben.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az eljárás alá vont intézet által felhozott, illetve az eljárás során felmerült indokoknak az észszerűség körében történő vizsgálata körében a hatóság nem tartotta elfogadhatónak a büntetés-végrehajtási intézet azon érvét, hogy a halláscentrumtól kapott nem megfelelő tájékoztatás volt az oka annak, hogy a kérelmezőt csak több mint három hónap elteltével állították elő a hallásközpontba. A hallásközpont 2016. június 10-én az intézetet arról tájékoztatta, hogy a kérelmező hallókészülékének javításáért fizetni kell, 2016. augusztus 18-án viszont azt a tájékoztatást adta, hogy a készülék javítását közgyógyellátási igazolványra is elvégzik. Az eljárás alá vont intézet által becsatolt, a kérelmező 2016. június 9-én előterjesztett előállítási kérelmével kapcsolatos feljegyzések alapján ugyanis azt lehetett megállapítani, hogy a 2016. augusztus 18-i egyeztetés során biztosan szóba került az a kérdés, hogy a kérelmező hallókészüléke az őt megillető közgyógyellátás terhére javítható-e, a 2016. június 10-i egyeztetésről készült feljegyzésben azonban ennek nem volt nyoma. A hatóság e körben figyelemmel volt arra is, hogy az eljárás alá vont intézet már a kérelmező bevonulása óta tudott arról, hogy a kérelmező közgyógyellátásra jogosult. A hatóság álláspontja szerint a kérelmező problémájának megoldását célzó körültekintő ügyintézésnek szükségképpen magában kellett volna foglalnia azt is, hogy a halláscentrummal a büntetés-végrehajtási intézet részéről egyeztető személy első alkalommal is pontos tájékoztatást kérjen azzal kapcsolatban, hogy a kérelmező hallókészülékének javítását a közgyógyellátás terhére is elvégzik-e. A 2016. augusztus 18-i egyeztetésről készült feljegyzés ugyanis éppen arról tanúskodott, hogy körültekintő egyeztetés és információkérés esetén a halláscentrum megfelelő tájékoztatást adott a hallókészülék javítási költségeinek megtérítésével kapcsolatban.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az eljárást lezáró határozatában a hatóság rámutatott arra is, hogy annak, hogy a kérelmező hallókészülékkel kapcsolatos problémájának jelzésétől, illetve az eljárás alá vont intézet intézkedési kötelezettségének keletkezésétől számított több mint három hónap elteltével került csak sor a kérelmező halláscentrumba történő előállítására, nem szolgálhat észszerű indokául az sem, hogy a fogvatartottak egészségügyi dokumentációját és egészségügyi tárgyú panaszait, valamint az egészségügyin kívüli dokumentációját és egyéb kérelmeit az eljárás alá vont más szervezeti egységei kezelik, illetve a fogvatartottak különböző problémáival más-más személyek foglalkoznak. A kérelmezőt érő hátrány enyhítése, azaz a kérelmező problémájának megoldása ugyanis az eljárás alá vont intézet feladata volt, az ezzel kapcsolatos intézkedési kötelezettség magát a büntetés-végrehajtási intézetet terhelte. A fogvatartottak komplex, adott esetben több szakterületet érintő problémája esetén az egyes szakterületek közötti egyeztetést az intézetnek kell megoldania annak tudatában, hogy azok megfelelő kezeléséért a felelősség magát az intézetet terheli.

Fentiekén túl, a hatóságban a rendelkezésre álló adatok áttekintése során az a meggyőződés alakult ki, hogy annak, hogy a kérelmező rendelkezett-e bármilyen bevétellel – rabkeresménnyel vagy tanulmányi ösztöndíjjal – az eljárás alá vont intézetben, a kérelmezőnek a készüléke beállítása, illetve javítása céljából a halláscentrumba való előállítása szempontjából szintén nem volt jelentősége. A készülék javítása ugyanis a kérelmezőt megillető közgyógyellátás terhére elvégezhető volt, a kérelmező kiszállításával kapcsolatos költséggel kapcsolatban pedig az eljárás alá vont képviselőjében eljáró jogtanácsos a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy az eljárás alá vontnak ahogyan augusztusban, úgy júniusban sem jelentett volna problémát az előállítási költség méltányosságából történő elengedése.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A hatóság nem tartotta elfogadhatónak az eljárás alá vont képviselőjében eljáró jogtanácsos azon érvét sem, miszerint a kérelmező előállítás iránti kérelmének 2016. július 5-i lezárását követően a kérelmező ügye lezárható lett volna, azonban az eljárás alá vont azért nem zárta le mégsem, mert szeretne volna a problémát megoldani és a kérelmezőt a kérelmének visszavonását követően is kiszállította a halláscentrumba. A jogtanácsos által előadottakat a hatóság azért nem fogadta el, mert a kérelmezőnek - az eljárás alá vont által becsatolt elektronikus nyilvántartás tanúsága szerint - 2016. június 14-ére már lett volna időpontja a halláscentrumba, az előállítás iránti kérelmét azonban anyagi nehézségeire hivatkozva visszavonta. Mindazonáltal a jogtanácsos nyilatkozata szerint azonban a kérelmezőt a halláscentrumba júniusban is kiszállították volna ingyenesen, a készülék javítása pedig közgyógyellátási igazolványra is elvégezhető lett volna, vagyis a kérelmezőnek a javításért sem kellett volna fizetnie. Ezek alapján pedig a kérelmező oldalán felmerülő anyagi nehézségek *de facto* nem képezhették akadályát a kérelmező előállításának. A hatóság nem fogadta el a jogtanácsos fent hivatkozott érvét azért sem, mert a jogtanácsos maga is úgy nyilatkozott, hogy az eljárás alá vontat 2016. május 20-át követően intézkedési kötelezettség terhelte, a kérelmezőnek a hallókészülék használhatóságával kapcsolatos problémája pedig július elején még mindig fennállt. Előzőekkel kapcsolatban a hatóság határozatában hangsúlyozta, hogy hallókészülékének hiányzó illesztéke és nem megfelelő beállítása miatt a kérelmező - védett tulajdonságával összefüggésben - az emberi méltóságát sértő helyzetben volt, így a büntetés-végrehajtási intézetnek *ab ovo* azért is intézkedési kötelezettsége állt fenn, mert az Ebktv. 4. § d) pontja értelmében az egyenlő bánásmód követelménye megtartására kötelezett jogalanynak minősül.

Az eljárás alá vont hivatkozott arra is, hogy a kérelmező „direkt nem használta a hallókészülékét, hogy ezt fel tudja majd használni a későbbiekben egy per során a bv ellen”. Ennek alátámasztására a jogtanácsos a tárgyaláson öt darab, a kérelmező zárkatársai által tett vallomásokról készült jegyzőkönyvet csatolt. Az eljárás alá vont az eljárás során korábban tett nyilatkozatában is hivatkozott általánosságban arra, hogy a kérelmező a hallókészülékét nem használta, ehelyett inkább szájról olvasott.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódot Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Fentiekkel kapcsolatban a hatóság a határozatában mindenekelőtt arra utalt, hogy a hatóság előtt folyó eljárás a *közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.)* szerinti közigazgatási hatósági eljárás nem pedig kártérítés iránti per. A hatóság ezen túl rá kívánt mutatni arra is, hogy eljárása során kizárólag az Ebktv. 17/A. § (1) bekezdésében felsorolt szankciókat alkalmazhatja, kártérítés megítélésére nem rendelkezik hatáskörrel, így a kérelmezőnek a hatóság előtti eljárás kezdeményezéséből anyagi előnye a jogsértés megállapítása esetén sem származik. A hatóság hangsúlyozta azt is, hogy a határozatában nem foglal állást abban a kérdésben sem, hogy az általa megállapított jogsértés alapja lehet-e egy későbbi peres eljárás során kártérítés megítélésének.

Az eljárás alá vont képviselőjében eljáró jogtanácsos által becsatolt, a kérelmező zárkatársainak nyilatkozatait tartalmazó jegyzőkönyvekkel kapcsolatban a hatóság határozatában kitért arra is, hogy azokat miért nem tudta az eljárás alá vont intézet javára értékelni. A jegyzőkönyvekben szereplő nyilatkozatok a Ket. 53. § (5) bekezdése értelmében nem tekinthetők olyan tanúvallomásnak, amely a hatóság előtti eljárásban bizonyítékként felhasználható, tekintettel arra, hogy a meghallgatott személyeket meghallgatásukat megelőzően a Ket. 53. § (3) és (4) bekezdésében foglalt jogokra és köteleességekre nem figyelmeztették. Előzőeken túl az öt meghallgatott fogvatartott közül három személy úgy nyilatkozott, hogy július vége óta van egy zárkában a kérelmezővel, a meghallgatásra pedig 2016. augusztus 2-án került sor, a július vége és augusztus 2-a között eltelt idő rövidsége miatt legalábbis kétséges, hogy a meghallgatott személyeknek adekvát tudomásuk volt arról, amire a nekik feltett kérdések vonatkoztak. Ezen túl, 2016. augusztus elején a kérelmező hallókészüléke már javításra szorult, a készülék illesztékével és beállításával ekkor már probléma volt, így azok a zárkatársak által adott válaszok, miszerint a kérelmező a készüléket nem használja, a hatóság álláspontja szerint logikusnak voltak tekinthetők. A jegyzőkönyvekben utolsóként szereplő kérdés valamennyi megkérdezett fogvatartottnak való feltételét pedig a hatóság kifejezetten aggályosnak tartotta. Az ugyanis arra vonatkozott, hogy a megkérdezett személy számoljon be arról, hogy mit hallott akkor, amikor a kérelmező például telefonon magánjellegű beszélgetést folytatott, a megkérdezettnek továbbá arról kellett nyilatkoznia, hogy a kérelmező tett-e olyan kijelentést, hogy egy későbbi általa kezdeményezett eljárás során valótlan fog állítani.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódot Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Fentiek alapján a hatóság álláspontja szerint annak, hogy a hallókészülék meghibásodásának kérelmező általi jelzésétől és az eljárás alá vont intézet intézkedési kötelezettségének keletkezésétől a kérelmező halláscentrumba való előállításáig több mint három hónap telt el, tárgyilagos mérlegelés szerinti észszerű indoka nem volt kimutatható. Észszerűen nem indokolható tehát, hogy több mint három hónap telt el a kérelmező - szakorvos által javasolt - halláscentrumba történő előállításáig, mely időtartam alatt a kérelmező a büntetés-végrehajtási intézetben az emberi méltóságát sértő helyzetben volt. Ezért a hatóság megállapította, hogy az eljárás alá vont büntetés-végrehajtási intézet azzal, hogy a kérelmezőt csak a hallókészüléke meghibásodásának jelzésétől és az intézet intézkedési kötelezettségének keletkezésétől számított több mint három hónap elteltével állította elő a halláscentrumba annak ellenére, hogy arra jóval korábban lehetősége lett volna, a kérelmezővel szemben fogytékossága (hallássérülése) miatt megsértette az egyenlő bánásmód követelményét. E mulasztásával az eljárás alá vont intézet a kérelmezővel szemben közvetlen hátrányos megkülönböztetést valósított meg. A hatóság ezért megtiltotta a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását, valamint az eljárás alá vont büntetés-végrehajtási intézettel szemben 500.000,- Ft bírságot szabott ki.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A jogkövetkezmények megállapítása során a hatóság tekintettel volt az eset összes körülményére, valamint mérlegelte az egyéni szempontokat. A hatóság a szankció megállapítása körében különös figyelemmel volt arra, hogy a fogva tartás olyan aszimmetrikus viszony, amiben a fogvatartott különösen kiszolgáltatott helyzetben van, ezért az emberi méltóságának tiszteletben tartására a büntetés-végrehajtás során fokozott figyelemmel kell lenni. Amennyiben a fogvatartott az emberi méltóságát sértő helyzetbe kerül – könnyen belátható, hogy ha egy hallássérült személy egy számára idegen, aláfölrendeltségi viszonyokkal jellemezhető környezetben a hallókészülékét nem tudja használni, az az emberi méltóságát sértő helyzetet eredményez – a fogva tartást foganatosító büntetés-végrehajtási intézetnek mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy ezt az állapotot a lehető leghamarabb megszüntesse. A fogvatartott státuszban lévő kérelmező például a fogva tartása során nyilvánvalóan nem volt abban a helyzetben, hogy telefonon maga érdeklődjön a halláscentrumnál afelől, hogy a készülékének javítását az őt megillető közgyógyellátás terhére is elvégzik-e, hogy saját maga egyeztessen időpontot, illetve, hogy a hallásközpontba való eljutását saját maga szervezze meg, ezeket csak a büntetés-végrehajtási intézet intézhette el a számára. Amennyiben pedig a fennálló hátrányos helyzet a fogvatartott valamely védett tulajdonságával hozható összefüggésbe, a büntetés-végrehajtási intézetnek az Ebktv. 4. § d) pontjából eredő kötelezettségeire is figyelemmel kell lennie. A jövőbeni hasonló esetek megakadályozása érdekében a hatóság elengedhetetlenül fontosnak tartotta a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsításának megtiltását. A jogsértés súlyára, valamint az eljárás alá vont intézetnek az eljárás során tanúsított rosszhiszemű magatartására (mely alapvetően a fent hivatkozott, zárkatársak vallomásait tartalmazó jegyzőkönyveknek és egyéb iratoknak a hatóság eljárásában való késedelmes becsatolása okán volt megállapítható) tekintettel pedig 500.00,- Ft bírsággal sújtotta az eljárás alá vontat.

(2017. áprilisi döntés)

Az eljárás alá vont büntetés-végrehajtási intézet a határozat kézbesítésétől számított 30 napon belül a határozat felülvizsgálatát kérheti a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól.

[hu jogeset](#)

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.